

Савецкая БЕЛАРУСЬ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
Менск, Літэрацка-выдавецкі аддзел Палітычнага ўпраўлення Заходняга фронту.

Выданьне рэўкому сацыялістычнай савецкай рэспублікі Беларусі. № 22 (32). Чацьвер, 9-га верасьня 1920

Паглядзімо.

У адной французскай газэце польскі міністар загранічных спраў Сапэга абнародаваў заяву на конт умоваў мірных перагавораў з Расеяй. Між іншым, у гэтай сваёй заяве пан-міністар кажа: „драз настаяцкае абраджаньне прыдзецца ўладзіць справядлівыя граніцы“.

Што разумее пад сваімі „справядлівымі граніцамі“ ягомацьць Сапэга—яму аднаму вядома. Дзіва толькі тое, што ён зусім інвэнтым выявіў сабе ў гэтым ад сваіх прыяцеляў: старшыня польскай дэлегацыі на мірнай нарадзе ў Менску пан Дамбскі, віцэ-прэзэс польскіх міністраў пан Дашынскі—то тые, не ўрачы іх, абодва гаваркіе і атравенныя: адзін сьмела ўпікаў Расею ў насаджэньні ёю на Беларусі Савецкіх парадкаў, другі ж заявіў аб маёмым быць патрабаваньні ад Расеі на мірнай нарадзе данья „самазначэньня народаў“ жывучых паміж Расеяй і Польшчай, без чаго мір немажліў. Гэты-ж Сапэга абыйшоў каразьлівае пытаньне ёмка і сьмікальста, крануўшыся яго неаразумелымі словамі, з няясным для чытача адзнакам іх.

Цікаўна, чаго ён гэтым меўся дасягнуць? Няужо хітры дыплямаат хацеў зрабіць уражаньне на загранічнае обчаства ў тым кірунку, каб яно вывела з яго зьявы аб вялікім і шчырым міралюбіі паноў? Ці мо і сапраўды ўжо Польшча, навучаная горкім опытом нядаўных часоў, мала цікавіцца сваімі

усходнімі граніцамі, „якіе праходзяць па спрэчнай абласці, маланаселенай і з-за гэтага ня могучай выяваць заміні ў перагаворах?“ О, наўрад. Нам здаецца, што, кошка ня ў гэтым зарыта. Ня так скоро паня ськінуць свой задзёр, як каму мо? здаецца. І ў гэтым прыпадку пан Сапэга бліжэй усяго бачыць лёгкасьць вырашэньня абнарнага пытаньня, ці граніца—іначай кажучы, не ў бязьбікаўнасьці ля паноў дзе яны пройдуць і не ў бязьцэннасьці, маланаселенай спрэчнай паласы. Не! Паны не загубілі свае прагавітасьці, і пан Сапэга не рахманая авечка. Гэты яго сябры, лічыць панскую Польщу ненаборнай, могучай прымусяць Савецкую Расею ісьці на вялікіе ўступкі. Удачы польскага войска пад Варшавай наводзяць на сьмелыя надзеі.

Вось з якога боку марыцца пану Сапэгу лёгкасьць згавору аб граніцах. І можна сьмела сказаць, што пры першым слове аб гэтым пытаньні гаваркіе панскіе брахунцы-дыпляматы начнуць круціць і даказваць і аб гістарычных правах сваіх на Беларусь, і аб граніцах 1772 году, і найстаяць на плекісцыту сярод беларускага насяленьня, і іншае.

Намёкі і ўверы п. Д. Дашынскіх і Домбскіх мацней гучаць за гладкую і скрытнюю мягкасьць іх трацьцяка—Сапэгі! Вось жа нам, беларускім сялянам і рабочым, і трэба быць на чэку ды не дз-

воліць аганым панам ні сілаю ні хітрыкамі залучыць нас пад сваю „бацькаўскую руку“. Замацаваньне Савецкае ўлады і падмога Чырвонай арміі ў тыле і н. хронце—што мы

мусім зрабіць неаткладна—згоніць у іх ахвоту ня толькі ад адрэзу да сябе кавалкаў нашае краіны, і ад спробы пераступіць на яе зямлю.

Шчыры Беларус.

Абарона Савецкіх Рэспублік.

(Весткі з фронту, атрыманыя ад Палкоўнага Штабу Рэвалюцыйнага Ваеннага Савету Рэспублікі за 7-е верасьня)

Заходні фронт.

У Гордзэнскай ваколіцы на поўнач ад Сяюлі ідуць бойкі мясцовага значэньня.

У Барэсьціцкай ваколіцы мы занялі Камянец Літоўскі.

Паўдзеньна-Заходні фронт.

У Уладзімір Валынскай ваколіцы паўночнай і паўднёнай Грубашова ідуць упартыя бойкі, прычым намі захопана 200 палонных.

У Львоўскай ваколіцы трываюць бая, прычым намі часьці захопана 150 палонных.

Паўдзеньны фронт.

На Крымскім участку ідуць бойкі мясцовага значэньня.

Паміжнародная таварыства рабочых.

Ня спускаюць вочаў.

Савет чынасьці ангэльскіх рабочых выслаў у Рыгу двох сваіх прадстаўнікоў ля далукі іх у мірную нараду паміж Польшчай і Расеяй, каб азнаёміцца і высьніць на гэта свай пагляд.

Не парохітруеце.

На вакзале ў Лейпцыгу рабочыя затрымалі некалькі транспартаў скуру коштам на адзін мільён марак. Груз быў адрэсаван алвакату Мадлу і вучыцелю сямінарыі Клінгеману ў г. Каттоўні. Гэта для рабочых паказалася падзворнікам: па іх думках груз ішоў ля польскае арміі—вось яны і ня пусьцілі яго.

Нямецкія таварышы нам дамогу.

Нямецкія газэты павяляюць, што ў Усходняй сьці ідзе старааннае абучэньне Чырвонага войска. У Іабурае ў нядаўнім абучэньні мелі далуку 1000 чалавек у граніцах Усходняй Прусыі ідуць ішоў рабочыя і дацькі саветы.

Кіргізы супроціўляюцца Савецкай Расеі.

У Астрахані на з'езд дэлегацый Воляжска-Каспійскай Кіргізіі паставіўлена на іць чыны ўдзел дэлегатаў Урагалеўскай Кіргізіі і екага хронтаў. З'езд зьяўся да кіргізаў з адзвоякой тлумачыцца зьяўляючы сабыдцьцяў.

Усім губерніскім камітатам Р. К. П., абласным камітатам, бюро палітаддзелу хронты і арміяў.

Усерасейская партыйная канферэнцыя адложена на 21-га верасня.

Сакратар Ц. К.

Слова да беспартыйных.

Ёсць два роды беспартыйных, якія складаюць цяперашнія масы працоўнага люду; на чале іх стаіць пераважна атрад пралетарыяту—камуністы.

Трэба уважна кожны раз пераследваць, што хавецца пад гэтым мала кажучым словам.

Першым чынам, пад імем беспартыйнасці хаваліся ўсе чарнасоценнікі і прыдуркі старога ўстрою, наалежаны да смерці злезлай дыктатурай пралетарыяту.

Іх трэба ўсюды кляміць, ім працоўны люд павінен зрабіць сацыялізм. Ад іх у кожнаму хвіліну трэба чакаць праціўнага удару нажом у спіну.

Другім чынам, беспартыйнымі любяць сябе называць меншавікі і эсэры, сацыял-згоднікі, каторых у Савецкай рэспубліцы павыкідваліся з саветаў за іх здрадніцтва справе рабочага класу. Меншавікі ўносяць смуту ў рабочую масу, эсэры муцяць сялян.

Іх трэба выкрыць, атрыта паказваючы праўдзівую сутнасць іх згодніцтва, шкадлівага для справы сацыяльнай рэвалюцыі.

Нарэшце, трэцяя група беспартыйных, самая большая, на якую трэба звярнуць вялікую ўвагу. Гэта тыя працоўныя, каторыя добра аразумелі ўсю выгоду для іх Савецкага ўстрою, з боку падтрымліваюць яго, працуюць

разам з камуністамі, але яшчэ ня здолелі ў сабе некаторых абыватальскіх наглядцаў і не адважываюцца ўступіць у адзіную праўдзіварэвалюцыйную партыю—партыю камуністаў.

Іх трэба пераконваць. Ім трэба даказаць, што ўсе перамогі, каторых дабіліся рабочыя і сяляне Савецкай рэспублікі, адбыліся дзякуючы толькі злучнасці і злезлай дысцыпліне камуністскай партыі, толькі ў яе грамадзе працоўны люд чуе сябе добра, дзеля таго, што ў камуністаў—усе за аднаго, і адзін за ўсіх.

Многа ёсць таварышоў беспартыйных, каторыя ў час гаспадарнічання на Беларусі шляхты працвалі хаваліся побач з камуністамі і многа перашкаджалі вяльможным бандытам, затрымліваючы іх падлогу работу. Гэта пачырне нашы сябры, якія могуць абмежа ісці і заціскавацца ў Камуністскую партыю, для іх знайдзецца месца ў дружнай самі работнікаў сацыяльнай рэвалюцыі ня толькі ў Чырвонай Велікарусі, Украіне і Беларусі, але і ў усясвецкай барацьбе пралетарыяту.

Зірніце, што робіцца ў іншых краях. Усюды, дзе буржуазія трымае ўладу ў сваіх

руках, працоўны люд разбіты на дзясяткі і сотні партыяў і групаў. У нас толькі дзве партыі, два баявыя стані—праца і капітал, камуністы і працоўны люд з адной стараны і эксплуататары, спекулянты і ўсялякая нечысць з другой стараны.

Хто ня з намі, той проціў нас.

Таварышы беспартыйныя, ідзіце ў Камуністскую партыю, каб дружна злучыць ворага—прагавіты капітал і яго прысьпешнікаў.

В. Ашмарын.

Чуткі з за- граніцы.

Паміжнародная белая гвардыя.

Амерыканская газета „Чикага Трыбун“ паведамляе, што савет „Лігі нацыяў“ прыняў праект закону аб стварэнні пры „Ліге Нацыяў“ паміжнароднага генеральнага штабу ў звязку з стварэннем паміжнароднай арміі, у якой Англія будзе кіраваць марскімі сіламі, а Францыя сухапутнымі.

Пырванаармеец Панкел Ліпа.

(Сказ).

(Глядзі № 19).

Так няпрыкметна мівалі дні, так няпрыкметна праляцеў і ўвесь час.

І калі шалон прабягаў апошні прагон, Панкела ахапіў нескі трывожны возытны настрой, апазвала рупная дурманнасць; яксьці ня верылася, што ўжо яны хутка прыедуць на мейсца, мігала хаценне, каб час расцягнуўся яшчэ на далей, каб сама язда прадоўжылася.

І Панкел стараўся ня думаць аб тым, што воб-вось яны прыедуць, спыніцца і пачнуць выгружацца; наадварт, ён спакойна ляжаў, надбючы ні каваля аб руху заклапочаных таварышоў.

Нават гэта яго надбайнасць звярнула на сябе ўвагу некаторых яго таварышоў, кляпатліва і нервова бегаўшых па цялушцы і збіраючых рэчы, кручваючых шыялы і правячых вішнёўкі.

— Ну, а ты-ж як, Панкел, так і не думаеш вылазіць на Бястраўцы?— адзіўлена пытаў яго сусед, узіраючыся на Панкела.

— А ён паедзе проста праз хронт, да дзвіжнікаў у гошці,— патказаў другі ўсміхнуўшыся.

— Што-ж за дзіва,— дадаў трэці: ач Панкел і родам з дзвіжнічынны.

Панкел маўчаў: нібы ні аб ём зусім і гутарка ішла. „Ніхай баўтаюць, што хочунь“, падумаў ён: „языка не адрэжаш і ня прывяжаш к зубам...“ і сам адварнуўся да сьпенкі.

А таварышы ня ўнімаліся: жартавалі, надсьмейваліся над Панкелам за яго спакой і надбайнасць да ўсяго. Патрошку увесь вагон загутарыў аб ём.

— Штосьці наш Панкел зажурыўся. Ці не каханую толькі ён сьніў сегодня?

— Як ня журыцца—гарачая справа на носе... Тут ужо не да каханых хапаць...

— Яно-б ехалі ды ехалі, а то раптам глядзіш—і знаціць прыходзіць.

І адзін другога калей, адзін другога жартоўней выкідалі таварышы словы і пускалі іх у Панкела, стараючыся вызваць яго атка, ажывіць, прагнаць яго гультайнасць і надбаласць.

— Але гэтым іх мета не дасягалася. І толькі дзякуючы рэзкаму чарнізаванаму сьвісту, які вяртаў аб збліжэнні станцыі, заставіў Панкела падняцца і сесці.

— Ці-ж ужо прыехалі?—неохвотна, праз зубы праказаў Панкел, звярнуўшыся ні то да самога сябе, ні то да таварышоў, і пачаў папыхаць, пацявацца і крапачыць.

Некаторыя з чырвонаармейцаў, паспеўшы сабрацца, прыгатовіліся ізноў да гутаркі з Панкелам, а другія яшчэ збіраліся і не звярталі на яго ўвагі.

— Яшчэ з пару прыдзецца ехаць,— пасьмяяўся адзін.

— Бо ми-ж едзе без перасядкі ў Растоў,— дадаў другі.

Панкел пачуў, што поезд рухае цішэй, моўчкі злез з палатца і прыняўся агледжваць свой куферак.

VI

Многа часу не патрэбавалася для таго, каб размясціцца ў адведзеных для іх часці на станцыі Бястраўцы паміжканьных, але ўсё-ткі, пакуль гэта пасьпелі зрабіць, мінула болей трох гадзін. І дзень быў зымінтэражан.

Панкелу, як на тое ўжо ішло, і тут выпала мейсца ўблізку ад Прова. Праўда, гэта выпала зусім не прыпадкова: Проў увесь час сачыў за Панкелам, толькі яны выгрузіліся з вагонаў, і няпрыкметна для яго ачуўся ў іх гуртаў, разьмешчаным у будынку Марыінскай гімназіі. А зрабіўшы гэта, Проў з першае хвілі пачаў меркаваць на тое, каб выбраць зручны прыпадок пагутарыць з Панкелам, каб узьняць у ём цік і ня даць яму перадумаць на конт вырашэнага да ад'езду пляну.

Проў нават пачаў трусіць, каб гэтага не трапілася, і дрэннаў хутка абламань Панкела.

А гэты, прыкменіўшы, ўблізку ад сябе Прова, паглядзеў на гэта спакойна, нават з лёгкім цікам: ён так сама ня проч быў бы аддавіць з ім гутарку.

Але гэта ўсё неск не удавалася.

(Працяг будзе).

Цішка Гартны.

Народные маенткі на Беларусі.

З розных дэкларацый інструктароў з месца на пасяджэннях Менскага Губэрнскага Прафесійнальнага Саюзу Рабочых Сельскай і Лясной Гаспадаркі выявілася ўстаноўленае палажэнне народных маенткаў на Беларусі.

Жывыя факты, паказаныя дэкларацыямі, маюць перад вамі вольныя які малюнак:

„Сяляне адносіцца з недавернем да кіраўнікоў маенткаў, кажуць ім: „Вы нас абманулі жывом і волькай, не заплацілі таго, што абяцаліся, і прапануеце нам цяпер засяваць зямлю; сейце самі, пабачым!“ (Падблонскі ключ). І сяляне адмаўляюцца засяваць зямлю народных маенткаў, бо яны былі выдаўлены абшчынныя заплацілі ім за працу натурай.

Сапраўды, на маентках пачалі беспарадкі, якія ўносіцца паўнамоцнымі і агентамі Раёўнага Харчовага Камітэта. Яны ўмешываюцца ў справы маенткаў, забіраюць ключы, зачыкаюць будынікі (Бярэзінскі ключ), забараняюць перавозіць насенне з аднаго маентка ў другі (маентка Дуборы) і забараняюць плаціць натурай за жывіце і перавозку снапоў, ня лічачыся з прыказам Менскага Губ. Рэз. Камітэта.

У звязку з усім гэтым сяляне непакояцца і засмешваюць раёўных паўнамоцных і інструктароў рознымі запытаннямі; ці будзе заплачана пенсія за мінулы год, як яна ім была ня выплачана з прычыны эвакуацыі; ці будзе ім заплачана за апошнія два месяцы працы пры памешчыках, каторыя выехалі не заплаціўшы, хадзя прадукт ізнай працаўстаўся.

Апрача гэтага, прыкрасці памешчыкаў, каторыя асталіся на маентках, займаюцца контр-рэвалюцыйнай агітацыяй сярод цёмных масаў работнікаў на маентках. Пукаюць іх рознымі нябыліцамі і ле тне рабакі раз'ядаюць рэвалюцыйны ўстрой на народных маентках. Да гэтага абрачы яшчэ над увагу тое, што на маентках німа ніякіх агітатараў, ніякай патрэбнай літаратуры, нельга чакаць добрых вынікаў ад усей працы.

Мы ўсе добра ведаем, што самай галоўнай хлебнай апорай на Беларусі з'яўляюцца не сялянскія шпурі, а маенткі. Дзеля гэтага трэба на прагчы ўсе сілы, каб добра наладзіць гаспадарчую справу ў народных маентках. Кіраваць маенткамі павінны

толькі практыкаваныя сельска-гаспадарскія спецыялісты; з рабочымі трэба абыходзіцца вельмі справядліва. Да іх нельга дэпасаваль строгаю норму найма, а лепей даваць болей-ахвотнай працай яны за гэта кавалічаць прадуктывасць у некалькі разоў. Трэба пільна сачыць за контр-рэвалюцыйнымі элементамі, каторыя павінны там уцякаць паня. Потым трэба адчыняць на маентках школы граматынасці, чытаць лекцыі, распаўсюджваць літаратуру і іншыя.

Словам, дзесяціць вачыма трэба глядзець за маенткамі, ведаючы, што яны стаюць на першым плане ў справе дабрабыту рэвалюцыйных работнікаў на хрэсце і ў тэлу.

На гэта ўсё звярнулі ўвагу інструктары сельскай гаспадаркі на пасяджэнні ў Менску і настанавілі выявіць палажэнне нар. маенткаў на мясцох, а потым склікаць інфармацыйныя нарады на паведах Меншчыны ў бягучым месяцы.

Нарады маюць адбыцца воль у якім парадку: а) Менскі павет—15 гэтага верасня, б) у Бабруйшчыне—17 верасня, в) у Мазыршчыне—15 верасня, г) у Ігуменшчыне—15 верасня, д) у Слуцшчыне—22 верасня, е) у Піншчыне—5 кастрычніка, ж) у Навагрудшчыне—22 верасня, і) у Слонішчыне—20 верасня і ў Валкавыскім павеце—26 верасня.

У рэшце паведаў пастаноўлена камандыраваць тэрмінова інструктароў дзеля падгатоўкі павятовых нарадаў.

Гэта ўсё вельмі добра, але на кожнай з гэтых павятовых нарадаў трэба, каб прадстаўнікі з цэнтру С. С. Р. Б. кантралявалі гэтую вельмі сур'ёзную працу.

У другі раз напамінаем, што народныя маенткі з'яўляюцца карміцельскай усяго воль.

Гаспадарку на маентках трэба паставіць на ногі. У гэтым будзе пэўная парука ў паведзе Рэвалюцыі ў Беларусі.

Васковь.

Здыхаючае панства.

(Што гавораць палікі самі аб сабе).

Відомы польскі пісьменьнік, адын з самых шчэрых нацыяналістаў, які лічыць польскі народ выбраным богам народам, Жэронскі піша аб цяперашняй панскай Польшчы воль што: „Зусім заглушана ў нас, палікаў, усякае пачуццё абавязкаў. Згінула вера ў справядлівасць і вартасць. Зьменшылася ахвота да працы, марнее прамысловасць і німа аднакаў яе адбудовы. Капіталі ўцяклі. Польская марка страціла свой кошт. Правіцельства згубіла ўсякую павягу да сябе, як і сойм. Німа даверня і да палітычных партыяў“.

Другі польскі пісьменьнік, лепейшы ад п'сацеляў быту сучаснай Польшчы, Рэймонт, піша: „У Польшчы за 12 месяцаў яе незалежнасці ня створана нічога. Да гэтых пор

Польшча ня мае вольштуцы (асноўнага закону,) да гетуль не наладжана адміністрацыя, не наладжаны фінансы (грашавыя справы). Польшча з'яўляецца памачыкам убогасці людкай вартасці: Польшча мае палітычна няграматыны сойм. Польшчаў упраўле правіцельства дурнаў і грабежцаў. Польшча—старана нячуваннага хабарства, забароннага вольшчытва і руйнуючага зняпадлу гаспадарскага жыцця. За год самастойнага гаспадарскага жыцця Польшча прышла да безнадзейнасці, якая ў любую хвіліну можа зварнуцца ў эканамічны банкрут і развал“.

Гэтак маюць самі палікі аб павольных нарадках. Ня вольмі цікавы, значыць, яны: німа чым паволь хваліцца, німа на што апірацца.

Вакол вайны і міру.

Канец Сямёнава.

Як паведаміць тэлеграф, атаман Сямёнаў зьліквідоваў. Залаты запас захоплены і перадаецца Уладзівастоцкаму правіцельству. Гэта зрабілі акружаюшыя Сямёнава Капіталеўцы пад веркаводствам бнўшага калчакўскага ахвіцера генерала Лахвіцкага. Ліквідацыя Сямёнава дае для Далёкага Усходу вялікую практычную карысць. Далёкі Усход адтрымлівае магчымасць пачаць злучэнне ўсіх тых вольціц, якія дагетуль былі разлучаны. Сямёнаў бнў у руках японцаў пешкай, якою яны вярталіся ў працягу двух гадоў свайго ўмяшальства ў Сьбірж. Сямёнаў змушаны бнў уступіць пад напорам тых сіл, якія да апошняга часу служылі яму. Гэта дзводзіць, што рэшты калчакўшчыны, згуртаваныя на Далёкім Усходзе, зусім разваліліся і трацяць тую сілу, на якую магла-б апірацца контр-рэвалюцыя на Далёкім Усходзе. Калі пытаньне аб астаўленні японцамі Забайкалля было вырашана, Сямёнаў кідаўся як зьвер. Ён зьвяртаўся і да японскага правіцельства, каб адлажыць эвакуацыю, і да Сьвецкай улады, прапануючы свае ўслужы. Аднак, нідзе не ўдалося. Сямёнаў снпоў са сцены гэтакжа, як Калчак, Дзенікін і Юдэніч. Цяпер чарод за Урангэлям.

Англія і Урангэль.

Гав. Каменеў звярнуўся да старшынні міністраў Англіі Лейд Джорджа з запытаньнем, як адносіцца ангельскае правіцельства да Урангэля пасля таго, як яго прызнала Францыя. Ці Англія не з'яўляецца атказнай за нападзенне Урангэля, і ці яна ня лічыць патрэбным з прычыны сваіх даўнейшых крокаў на карысць Урангэля цяпер ушчаць новыя крокі, каб аблягчыць аднаўленьне таварыскіх адносін паміж ангельскім і расейскім народам. Выступаючы абаронцам інтарэсаў арміі генерала Урангэля, Англія фактычна аблягчала гэту падгатоўку яго наступлення і перахаджала савецкаму правіцельству закончыць варожыя выступленьні на поўдні Расей.

У атказе на гэта Лейд Джордж выразна заявіў, што ангельскае правіцельства хадца безаткладна сшыняць вайну з Усходняй Эўропай, забяспечыць асабістую бяспеку вольскам і бежанцам, знаходзячымся ў Крыме, але зусім ня мела намеру аддзяляць Крым ад Расей, або забяспечыць уладанні Крым за генералам Урангэлям.

У Савецкай Расеі.

Нарада заведуючых аддзелаў Народнага здароўя.

На 20 верасня г.г. скліялася ў Маскве нарада заведуючых лясобнымі паддзеламі губэрскіх і абласных аддзелаў здароўя і заведуючых лясобнымі аддзеламі народнага здароўя Савецкіх Федэратыўных рэспублік. На нараду запрошаны: заведуючыя губэрскімі і валацкімі лясобнымі паддзеламі, заведуючыя лясобнымі аддзеламі Нар. Кам. здароўя Савецкіх Федэратыўных Рэспублік.

Суботнік піцёрскіх рабочых. Піцёрскія камунары па да

розе на хронт, прымушанне чакаць, уладзілі двухдзённы суботнік на ст. Маладзечна. Разабралі узарваную палікамі вадакачку і адрэмантавалі вагоны.

Маніхвэстацыя петраградзкіх камуністаў.

31-га жніўня ў Літзе на гарадзкім пляцу уладзілі маніхвэстацыю петраградзкіх камуністаў, прыбыўшае на хронт. Старшыні II арміі т.т. Палуян і Дзятлаў віталі піцёрцаў. Ім ад імені петраградзкіх рабочых атказаў т. Валодзіч. Пававаў надвычайны рэвалюцыйны паём.

У лягэры панюу.

Польшча пагражае Літве.

Польскае правіцельства запытвала ад Літвы, каб яна вывела свае войскі з вобласцяў, прызначаных Вышэйшымі Саветам польскімі. У праціўным выпадку Польшча пагражае аб'явіць вайну Літве.

Пачакайце — будзе горш.

Як пачаюцца палоньне, у польскай арміі хлебны паёк зменшаны да аднаго хвунту на дзень, але і гэта дасць не акуратна. Салдаты па некалькі дзён едзяць зусім бяз хлеба.

Папалі у няміпасьць.

Як паведамляе польскія газета „Кур'ер Паранн“ польскага вайскавога ўлада армія тавала генэрала Боруншчука, абаронцу Вільні, за нявыкананьне ім свайго заданья — не аддаць бальшавіком Вільні. Армія тавала тав сама палкоўнік Фогт у зьвязку з яго

дзейнасьцю ў Уладзімір Валынску.

Галадуха.

З прыходам палікаў у Беларусь з рынку зьніклі ўсе прадукты. Хлеб каштуе 50 марак хвунт. Рабочыя ўходзяць за 20—25 вёрст ад гораду шукаць бульбы.

У зноу занятых панамі мясцох.

У ваколіцах Беларускага бела паліка аб'явілі, што кожны хаваючыся чырвонаярміец і яго сямя будуць расстрэльвацца.

Помста палікаў.

У розных гарадох і мястэчках, занятых палікамі пасьля атходу Чырвонай арміі, палікі вытвараюць дзікія чыныяцкі. У Беларускага палікі учылі жудоўскі пагром, каторы пачаўся праз пачыненне Польскага жандармерна армія тавала і расстрэльвае ўсіх пачаронных у Камунізьме.

Рух рэвалюцыйі на усім сьвеце.

З'езд народаў Усходу.

У Баку 2-га верасня адчыніўся першы з'езд народаў Усходу. На з'ездзе прымала ўдзел 1800 дэлегатаў. На з'езд прыехалі Зіноўеў, Радэк, Белахун і прадстаўнікі заходняй секцыі III-га Інтэрнацыяналу. Гагаровым старшынёю вы

бран т. Деніс, гагаровымі членамі — т. Троцкі, Радэк, Белахун і прадстаўнікі заходняй народнаў. Старшыня з'езду Зіноўеў скваў прамову, якая выклікала бурную дэманстрацыю, з прывітаньнямі па адрасу Савецкай улады і пагразамі ворагам працоўнікаў.

Што робіцца на Беларусі.

З'езд кіраўнікоў валацкіх зямельных аддзелаў.

У Несьвіжым адбыўся з'езд кіраўнікоў валацкіх зямельных аддзелаў. Несьвіжскага павяту. Пастаноўлена разбіць павет на 7 зямельных районаў і азначыць у районы наўнамоцных. Створана камісія дзеля даламоў сельскай гаспадарцы семімі чырвонаярміцаў. Дзеля выявага запаса вогрубаў і мяккіх на мясцох, пастаноўлена арабіць абмен на сельска гаспадарстві матар'ялы і прылады.

З'езд прадстаўнікоў рэвалюцыйных камітэтаў Пінскага павяту.

20 жніўня адбыўся з'езд прадстаўнікоў валацкіх рэвалюцыйных камітэтаў Пінскага павяту. На з'ездзе з дакладаў з мейсца выявілася, што троху ў ва ўсіх валацкіх заеновак рэўкомы, да якіх зыхіра вёска адносіцца вельмі добра. І толькі ў Радужскай валацкі в аа блізкасці да вільноўскай граніцы, наладжаныя савецкіе ўлады ідэе марудна. Усе маёвны, фальваркі, хвабрыні і заводы забраны на ўчот, а пры іх заложаны батрацкіе і рабочыя камітэты. Усюды ідзе збор ураджаю, і ў такіх месцах, дзе не хапае ковай, як у Ражанкоўскай валацкі, зыта зносяць да хата на плячах. Ва ўсіх валацкіх чуюцца воотры недахват серы на насельне. Вліжае гора з коўмі ў некаторых валацкіх, іх зусім на відаль, бо коўмі і малае, до іх забралі на абслужываньне хронту. Сярод наоленых панюу крваўна; дзеля барацьбы з ён наладжваюцца фальшарскіе пункты. Школа ўсёда папраўляюцца, але дзуды недахват вучыцелью.

Нашае цяперашняе жыцьцё.

Ігуменскі павет.

Наейленне Ігуменскага павяту зусім добра адносіцца да Чырвонай арміі і Савецкай улады. Гэта можна бачыць з таго, як удачна прайшла ў павец мобілізацыя і харчовы тыдзень. Ва ўсіх валацкіх ужо наладжаны рэўкомы са ўсімі аддзеламі. Лучнасьць павяту з усімі валацкімі вельмі цёная. Амаць ня ў кожнай валацкі ёсьць чытальні, бібліятэкі і культурна-просьветныя гурткі; аднаў, вельмі пераакаджае культур

на-просьветнай працы брах літэратуры. Палітычная праца валацкі слаба, бо не дапае агітатараў. Што датыча харчовага пільненья, то яно стаіць даволі добра. Зямля ўдзікных пачепакаў, а гэтак сама жывы і мёртвы інвентар, уааты на ўчот. Адсутнасьць польскае войскі забралі ўсё рагатуя жывёлу сялян. Адчувацца вялікі брах коўню.

Васковы.

Па Менску.

Трудавая палінасьць.

З учарашняга дня, 8-га верасня, дамавы камітэты ў Менску пачынаюць даваць весткі аб міру безработных з 16-ці да 50 гадоў. Безработныя грамадзяне г. Менску і ваколічных сёла будуць выкарыстаны дзеля правядзеньня ў горадзе санітарнага парадку.

Справа духавенства.

Як нам перадаюць з пэўных крыніц, у значнай часці паравіу Менскай епархіі паравінае нікіх даламогаў духоўнікам не даюць, кажучы, каб духавенства жыло працаю сваіх рук.

Былыя паркоўныя школы перарабляюцца ў агульна-трудавыя школы. Гэтакія пастановы ўжо прыняты аднагалосна ў Кейданава, Ракава, Саолаўлі, Міра, Несьвіжы і іншых мясцох.

Дзяржаўная хлебная манасіла.

Дзяржаўная хлебная манасіла на Беларусі мае быць уладзена не пазьней 15-га кастрычніка.

Абвестка.

У Губчэза многіе грамадзяне і нават члены Камуністкай партыі зьвяртаюцца з хадзельствам аб вызваленьні, адлучэньні справы, або гэтыя на парудзі арыштаваных асобамі, якія ня маюць ніякіх адносін да справы арыштавананага. Дзеля гэтага паведамляем, што усядзіліе хадзельствы і ўвацьце на парудзі арыштаваных асобамі, каторыя ня маюць ніякіх адносін да справы арыштаваных, ня будуць прыманна пад увагу, кую бы дасадзі дым ні забывалі, за выключаньнем сваёю, жадаючых паленіцьца ета новішча арыштаваных, што дасць магчымасьць вясці болей нармальную работу і гэтым жа пават ускорыць самую справу арыштавананага.

Старшыня Менскай Губэрнскай Надзвычайнай Камісіі Камісіі Сэкратар Гаралік.